

Universitätsbibliothek Wuppertal

**DIONYSII || LAMBINI MON-||STROLIENSIS RE-||GII
PROFESSORIS,|| IN || Q. HORATIVM FLACCVM EX FIDE
ATQVE || AVCTORITATE COMPLVRIVM LIBRORVM
MANV-||scriptorum à se emendatum, et aliquoties
recogni-||tum, ...**

Horatius Flaccus, Quintus

Frankfurt/Main, 1577

Ode 7: In bellum civile

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1066)

A Et signatum: quippe qui maledicat, ut pretium accipiat: quo ei oblato, taceat.

QUALIS LYCAMPÆ SPR.] id est, qualis Archilochus: qui Lycamben socerum propterea, quòd ille filiam suam sibi iam desponsam mutata voluntate se daturum negarat, tam maledicis, & contumeliosis versibus insectatus est, ut illum ægritudini animi remedium suspèdio querere cõgerit, atque ad idem mortis genus sponsam quoque suam adegerit. infr. epist. ad Mæcen. 3. lib. 1. *Nec socerum querit, quem versibus oblinat atris, Nec sponsa laqueum fama so carmine nectit.* & in epist. de arte poët. Archilochum proprio rabies armanit iambo.

AVT ACER HOST. BVPALO] Hipponax poeta iamborum itẽ scriptor, Archilochi ætate posterior: qui, ut tradit Dionys. Halicarn. trimetrum Archilochium de industria in scazontem inflexit, ut vehementius feriret. M. Tull. li. 7. epist. de Tigellio. *eumque addictum iam tum pu to Calui Licinij Hipponacteo praconio.* Idem lib. 3. de nat. deor. *Neque enim quem Hipponactis iambus laferat, aut quierat Archilochi versu vulneratus, a deo immissum dolorem, non conceptum a seipso, continebat, &c.* Hipponacti (inquit Plinius lib. 36. cap. 5.) *notabilis fœditus vultus erat. quam obrem imaginem eius lascivia iocorum Bupalus, & Anthermius sculptores fratres proposuere ridendi oculis. Quod Hipponax indignatus am aritudinem carminum destrinxit in tantum, ut credantur aliquibus ad laqueum eos compulisse: quod falsum est. complura enim in finitimis insulis simulacra postea fecere, sicut in Delo, quibus subiecerunt carmen, non vitibus tantum censerichium, sed & operibus Anthermi filiorum.* Bupalus autem legendum esse, non Bubalo, & libri ferè omnes veteres fidem faciunt, & illa declarant, quæ exstant lib. 3. epigr. Græc. in Hippon. *Ὡς εἶπε, φεύγε τὸν χαλαρὴν τῶνον, τὸν φρικτὸν Ἰωνίων αἰκῆς. ἔπι χ' ἀπὲρρα Ἰαμβιάζει Βυπαλῆιον ἐς εὐχῆς,* &c. id est, ô hospes, fuge Hipponactis sepulcrum horrendum, verbo rum grandine refertum: cuius etiam cinis iambos intorquet in odium Bupali.

C **INVLTVS VT, FLEBO PVER?**] frequens est his generibus loquendi Homerus, non me ter rebis, ut puerum. non te extimescam, ut puer. vno contenti erimus exemplo. Hector Achilli *ἰλιάδ. ψ. Πηλεΐδην, μὴ δὴ μ' ἐπέσειγε νηπιῶν ὄς, ἔλπιθ' εἰδὲ ξέσθην,* id est, Pelide, ne spera te mihi, ut puero, terrorem incullurum. sicigitur Horatius hoc loco. an, si quis mihi maledixerit, confugiam ad fletum, & lacrymas inultus, ut puer, qui dolorem suum nulla alia ratione vlcisci potest? minime verò.

IN BELLVM CIVILE
gestum hinc Bruto & Cassio, il-
linc Octauiano, M. Antonio,
M. Lepido ducibus.

Ode 7.

Q **Vò, quò scelesti ruitis? aut cur dex-** **D**
teris

*Aptantur enses cõditi?
Parumne campis, atque Neptuno super
Fusum est Latini sanguinis,
Non, ut superbas inuidæ Karthaginis
Romanus arceis vreret:
Intactus aut Britannus ut descenderet
Sacra catenatus via:
Sed ut, secundum vota Parthorum, sua
Vrbs hæc periret dextera?
Neque hic lupis mos, nec fuit leonibus
Vnquam, nisi in dispar genus.
Furor ne cæcus, an rapit vis acrior?
An culpa? responsum date.
Tacent: & ora pallor albus inficit:
Mentesque percussa stupent.
Sic est. acerba fata Romanos agunt,
Scelusque fraternæ necis,
Ut immerentis fluxit in terram Remi
Sacer nepotibus cruor.*

SCELESTI] impij, qui bellum ciuile medite-
mini: in quo ciuem à ciue interfici necesse est.

AVT CUR DEXTERIS, &c.] cur enses va-
gina tecti nudantur, ut destringuntur in ciueis?

NON, UT SUPERBAS, &c.] non ut Roma-
nus miles Karthaginem, quæ de imperio cum po-
pulo Rom. bello ancipiti diu decertauit, seu (ut
ait Paterculus priore libro) quæ imperij Ro. diu
æmula fuit, euerteret, atque incenderet, neque
ut Britanni nondum bello laceffiti, aut nondum
domiti, vincti per triumphum ducerentur: sed ut **F**
Roma sua manu labefactata concideret.

DESCENDERET] erat enim via Sacra decli-
uis à Carinis ad forum: deinde accliuis ad Capito-
lium M. Tull. lib. 4. epist. ad Att. *Itaque a. d. ter-
tium Id. Nouemb. cum sacra via descenderem, in-
sectus est me.*

SACRA VIA] suprâ Oda 4. *sacram metiente
te viam.* & Sat. 9. lib. 1. *Ibam forte via sacra, sicut
meus est mos, &c.*

VOTA] optata, ut Sat. 6. lib. 2. *Hoc erat in
votis.* epist. de arte poët. *voti sententia compos.* &
in respons. Canid. Od. 17. infrâ. *Si tardiora fata
te votis manent?*

NISI IN DISPAR GENVS] sic habent li-
bri complures manuscripti. alij, *feris*: quod si cui
placebit magis, cohærebit cum voce *leonibus*. re-
peri & in vno codice impresso quidem illo, sed in
quo inerat optimæ notæ ascriptæ ab Ioanne Mo-
rello, viro nobili, & in primis docto, quas dice-
bat se ex Gulielmi Pelislerij, eruditissimi viri, e-
pisc.